

Poštni Glasnik

Glasiilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1928.

10. številka.

† Poštni minister Vlajko Kocić.

Dne 25. marca t. l. je na posledicah operacije na slepiču umrl minister pošte in telegrafa g. **Vlajko Kocić**. Rodil se je dne 14. januarja 1886 v Vlasotincih v Srbiji. Bil je torej še mlad, v najlepši moški dobi. Kot zmožen in duhovit pravnik in advokat se je zgodaj posvetil političnemu življenju, prišel l. 1920 kot poslanec v Narodno skupščino, lani pa v prvo vlado g. Velje Vukičevića kot minister za pošto in brzojav, v katerem resoru je ostal do svoje prezgodnje smrti.

Kolikor se tiče osobja naše organizacije, pomeni minister Vlajko Kocić mejnik v naziranju, kako in v kakšnem redu morajo napredovati ptt. uslužbenci. On je bil prvi minister, ki je uvidel krivičnost sistema, kakršen je bil glede napredovanja v ljubljanski direkciji. Šele pod njegovim ministrovanjem smo postali ljudje. Za časa njegove vlade je napredovalo več naših ljudi v višje položajne skupine, kakor za časa vsih njegovih prednikov skupaj. Ne dolgo pred svojo smrtjo je izdal svojim podrejenim v ministrstvu parolo, da ne sme biti izrednih napredovanj, dokler se ne izravnaajo krivice, ki jih trpi

ptt. osobje v Sloveniji. To je bil velik uspeh naše organizacije.

Tudi v drugih panogah poštne, telegrafske in telefonske službe se je izkazal modrega, preudarnega in zdravega državnika in strokovnjaka. Ko je prevzel svoj resor, je našel nesrečni čl. 306 finančnega zakona, s katerim so mu izpomenili par tisoč služiteljev in zvančnikov v dnevničarje. Takoj, ko mu je organizacija razložila silno neumestnost, da so v tako važni službi kakor je pošta, telegraf in telefon dnevničarji, je rekel in priznal, da v poštni službi ne sme biti in ne bo dnevničarjev. Svojo besedo je tudi držal.

Znano je tudi njegovo zadržanje ob priliki redukcij. Ako bi šlo po njegovem, bi ne bil v njegovem resoru nihče reduciran. Ukloniti pa se je moral odločni zahtevi finančnega ministra. Vzlic temu pa se mu je posrečilo izbiti zahtevano število 843 uslužbencev na nekaj čez 500.

Ta mož, ta orjak po duhu in telesu, je danes mrtev. Naša organizacija, naš list in vsi mi mu ohranimo lep spomin! Naj v miru počiva!

Joško Čampa:

Očistimo naše vrste!

V naši organizaciji, v vrstah slovenskih poštinih nameščencev se čisti. Stopamo v poslednji stadij borbe za idejo, ki je logična in neizogibna posledica ne samo naših splošnih razmer, nego posledica večletnega dela, truda in udejstvovanja najboljših in najnesebičnejših duhov inorcev v naši organizaciji. Treba je poudariti z vsem naglasom: **borimo se za idejo**. Kdorkoli je še pošten v vrstah slovenskih poštinih nameščencev, kdorkoli ima količkaj uvidevnosti in količkaj čuta in ljubezni do svojega stana, kdor le malo pozna razmere, v katerih se nahajamo drž. nameščenci v naši državi, ta mora priznati, da je naša ideja pravilna. Razvoj dogodkov sam, naš položaj in pritisk od zgoraj nam kategorično ukazuje, da si osvojimo idejo koncentracije vseh naših umskih in fizičnih sil in da se zanjo borimo. Da, borimo, četudi je žalostno in značilno obenem dejstvo, da se moramo za to idejo boriti celo v lastnih vrstah in sami med seboj. To dejstvo je žalosten znak propadajoče morale v vrstah državnih nameščencev. To dejstvo nam vsiljuje poleg borbe navzgor vzporedno borbo proti nemoralu v lastnih vrstah. Ta nemoral je za nas bolj opasna, kakor pritisk od zgoraj.

Nihče me ne more prepričati o tem da ne priznava pravilnosti naše ideje sleherni pametni človek. Tudi tisti, ki se boré proti njej. Borba teh ljudi ne prihaja iz prepričanja, da je ideja skupnosti, združivne in koncentracije nepravilna ali škodljiva. Kajti tak boj bi pomenjal **boj proti vsaki organizaciji sploh**. Ti ljudje se boré proti naši ideji iz razlogov, ki imajo svoj izvor v moralni dekadenci. Osebnost, sebičnost, neplemenita spekulativnost, osebna užaljenost in kaprica daje pogum elementom, ki se družijo v borbi proti ideji skupnosti in njenim nosilcem.

Ne bil bi težak posel, razkrinkati nagibe, ki vodijo glavne akterje pri rušenju skupnosti. Toda mi vodimo za svojo idejo načelno borbo. Nas vodi na tej poti poštenje, odkritosrčnost in skrajna nesebičnost. Vsaka ideja, ki je pognala svoje klice iz časovnih, družabnih, socialnih in psiholoških nujnosti spontano, po prirodnem zakonu, kakor odpre zgoščeno paro ventila parnega kotla ali pa ga razžene, vsaka ideja, ki je vznikla v pozitivnosti kot regulator razumnosti v plasteh človeške družbe, kot zdravnik in preservativno sredstvo proti kužnim bacilom časa in družbe, je še vselej zmagala s svojo nujnostjo in nezadržljivo prepričevalnostjo kljub še tako močnemu odporu recidivnih elementov. Zato bo tudi naša ideja skupnosti sigurno podrta vse pritlikave in samoljubne akterije, ki so se ji zoperstavili, da se neslavno boré proti mlinom na veter. O tem ste lahko sveto prepričani vsi tisti, ki ste se v teh dneh znašli v skupni družbi proti velikemu številu najidealnejših in najpoštenejših slovenskih poštinih uslužbencev. Mi dobro vemo, kaj vas družijo. Ne pozitivnost, ne načelnost, ne kakršnakoli ideja, marveč zavist, škodoželjnost, slepo sovraštvo in še cela vrsta drugih takih neplemenitih nagibov. Sebičnost je narekovala tem ljudem, da so se zagnali v brezidejni frontici na našo idejo. Vsakdo pa je pri sebi na tihem računal, kako bo pristavil k temu razdornemu ognju svoj mali lonček. Na celoto, na druge pa ni nihče izmed teh ljudi pomislil.

Kako slepi ste vendar, ljudje! Neslani krop v vaših lončkih bo morda res zavrel pri tem ognju. Toda ali je kdo izmed vas pomislil, da ste po drugi strani odpahnili od sebe možnost, priti do spodobno pogrnjene mize s krščanskim kosilom? Ali je mogoče, da privede sovraštvo človeka tako daleč, da

zapali samemu sebi streho nad glavo samo zato, da bo od tega požara priletel nasprotniku tleč ogorek na sukno? In tako delajo celo predstavniki organizacij, tistih trhljih organizacij, ki na sejah in zborovanjih centralnih organizacij neprestano gonijo odvratno in emeravo jeremijačo o uradniški beži. Kje je vaš ponos, vaša doslednost, vaša pamet, vaša toliko samooppevana inteligenca?

Morda se zgodi, da bodo naši nasprotniki za nekaj časa zavrli pot ideji skupnosti, čeprav je to zelo malo verjetno. Toda treba je že danes pribiti to-le: Nosilec te ideje osebno ne boste s tem prav nič udarili. Udarili boste s tem celoto, vse slovenske poštne nameščence brez izjeme, od najvišjega do najnižjega. Udarili boste s tem sami sebe. Podaljšali boste s tem trnjevo pot slovenskih poštinih nameščencev in indirektno s tem pot vseh državnih nameščencev za par križevih postaj. Mrvice koristi, ki jih bodo morda deležni pri tem posamezniki, osebni uspehi par ljudi na račun razcepljenosti naših vrst bodo sramotna odkupnina, ki se bo po drugi strani kruto maščevala na vsem našem stanu. Izdajstvo je človekov najsramotnejši čin, ki se vedno krvavo maščuje nad izdajico samim.

Mi pa gremo svojo pot ravno in neomahljivo naprej. Naša vest je čista in mirna. Naša borba je poštena in neosebna. Mi imamo v mislih ves naš stan, vse ptt. uslužbenca, brez izjeme. Mi hočemo dobro vsem. Ker smo prepričani, da gremo s svojimi današnjimi organizacijami, ki so vse razpokane in razrahljane, vedno globlje v močvirje, smo sprejeli edino rešilno bilko, idejo skupnosti in koncentracije vseh poštenih pripadnikov našega stana. Ta ideja se nam je ponudila in vsilila kot neizbegljiva posledica razmer sama od sebe. Ako bi jo odbili, bi storili zločin proti samim sebi, greh nad vsem našim stanom.

Situacija te naše borbe je že davno jasna; njen izid je že točno določen. Glavna skupščina OPO dne 15. aprila t. l. bo zmagala naše ideje še samo formalno ugotovila in potrdila. O tem naj si nihče ne dela iluzij. Vsako drugačno upanje, vsaka druga misel je samoprevara. Ta glavna skupščina izvrši na telesu naše organizacije prepotrebno operacijo. Odvzela in izločila bo iz zdravega trupla bolne in strupene ture. Morda se je nabralo v našem telesu več gnilega, nego si mislimo. Toda operacija ne pozna sentimentalnosti, kadar gre za življenje in smrt. Nič ne de, če nas ostane po tej operaciji v naši organizaciji samo polovica od sedanjega števila. Toda to, kar bo ostalo, bo zdravo. To bo cvet in elita v organizaciji slovenskih poštinih nameščencev, ki bo čisto točno vedela, kaj hoče in kam vodi njena pot. Zato mirne duše in čiste vesti pričakujemo dneva glavne skupščine naše OPO, ker bo to zadostna manifestacija nad zmago naše ideje. Ob tej manifestaciji se izkaže discipliniranost in vzgoja našega članstva, ki to pot ne bo prvičkrat in ne poslednjikrat zmagovito preizkušena. In to bo v zadoščenje vsem, ki so stali na čelu naše borbe in jo vodili, ker se bo v tej zmagi izkazalo, da dolgoletno njihovo delo ni bilo zaman.

Brezidejni, samoljubni in pritlikavi epigoni smešnega »ferajnarstva«, ki smatrajo

organizacijo za torišče intrigantstva in demagogije, ki iščejo v organizaciji osebnih koristi in profitov, ki ne vidijo v organizaciji nobene etike, nobene ideje in bi zato radi napravili iz nje nesolidno kramarsko štacuno, v kateri se ne bi vedelo, kdo pije in kdo plača, ki bi radi profanirali organizacijo idejno današnje dobe in jo ponižali do neregistrirane del-

niške družbe, kjer bi nemoralni elementje teknovali med seboj, kdo bi koga opeharil, — vsi ti se bodo morali 15. aprila znova prepričati, da se pozitivna ideja in poštenje ne da ubiti z nemoralnimi sredstvi.

Zato ključemo vsem poštenim slovenskim poštnim nameščencem: **veselo, pogumno v našo lepo borbo!**

Roke proč!

Člen 11. pravil Obl. organizacije določa zastopstvo na glavni skupščini s pooblastili. Vsak član organizacije sme s pooblastili zastopati 10 članov ki se skupščine ne morejo osebno udeležiti. Tako je v vseh organizacijah in je bilo tako tudi pri nas skoro vsako leto. Te pravice, ki jo dajejo pravila Obl. organizacije vsakemu njenemu članu, sta se — kakor že večkrat — tudi letos poslužila tov. Jakše in Čampa. Razposlala sta svojim sodelavcem, prijateljem in tovarišem in tovarišicam, funkcionarjem in zaupnikom organizacije okrožnico in obrazec pooblastil. V okrožnici sta javno naslikala situacijo, povedala točno, za kaj gre in opozorila tudi, da pride na letošnji glavni skupščini, kakor vse kaže, do bojnega glasovanja. Opozorila sta na borbo v organizaciji. Ta borba je javna in je bila javno odprta na naših sejah, sestankih in zborovanjih, pa tudi v »Poštnem glasniku«. Zaprošila sta naslovnike okrožnice, naj za glavno skupščino dajo pooblastila na podpis vsem članom OPO, torej tudi nižjim uslužbencem, ki so za skupno organizacijo poštne uslužbencev v Sloveniji. Okrožnico sta podpisala imenovana člana organizacije kot glavna nosilca in propagatorja ideje skupne organizacije. S tem sta storila svojo sveto dolžnost, kot člana organizacije pa sta se poslužila svojih članskih pravic. Nihče jima ne more torej očitati, da sta ravnala zahrbtno, nekorektno in nepošteno. Tisti, ki pozna disciplino in dobro vzgojeno organizacijo in stanovsko zavest velikega dela članstva naše organizacije, še prav posebno pa članov-uradnikov na deželi, se ne bo čudil, da je imela akcija imenovanih voditeljev, katerih ime med našim članstvom nekaj pomeni, popoln uspeh. Nekateri člani Obl. organizacije — nižji uslužbenci — so ponekod odklonili podpis na pooblastilo, ker niso za skupno organizacijo. To ni nič hudega. Mi nismo in ne bomo nikdar nikogar silili, da stori kako stvar proti svoji volji. — Do tu je stvar v redu in pravilna za vsakega poštenega in pametnega človeka.

Toda kakor so v nekaterih krogih slovenskih poštne uslužbencev razmere in stvari, ki so unicum, kakršnen bi bil mogoč samo kje med plemeni v Papuaniji, tako se je tudi tu zgodilo nekaj, česar kljub vsej mentaliteti izvestnih krogov v vrstah slovenskih poštne nameščencev ne bi bili nikdar pričakovali. Kajti najmanj, kar bi mogli pričakovati od teh krogov, je to, da poznajo pravila in običaje civilizirane evropske družbe, da poznajo red, ki uravnava v pravno urejeni družbi lastninsko pravico in odnošaje med tujo in lastno posestjo, če jih je že njihovo sovrašтво do naših vrst tako omamilo, da ne vedo več, kaj zahteva od vzgojenega človeka takt.

Da bomo enkrat za vselej obračunali s takimi manirami in jih do kosti razgafili, moramo predočiti ves dogodek javnosti, da bo to tudi ona primerno in po zasluženju kvalificirala.

Zbrala se je namreč deputacija, ki je šla k predstavnikom poštne oblasti v Sloveniji, h g. direktorju protestirat proti pobiranju pooblastil od strani tov. Jakšeta in Čampe ter proti nekemu dozvednemu izsiljevanju podpisov od strani predstojnikov pošt. Nastop in poza te deputacije je bila taka, kakor da sta tov. Jakše in Čampa okradla in do golega

slekla vse slov. pošt. nameščence. V isti sapi je ta deputacija protestirala tudi proti pisavi »Poštnega glasnika«. Mi reveži sicer ne vemo, kakšen zločin je zakrivil naš list in proti katerim zakonom se je pregrešil, ker nas državni pravdnik do sedaj še ni zašil. Čakamo, da pridejo po nas žandarji, dotlej pa bomo pisali v svojem glasilu tako, kakor bodo to zahtevali interesi slovenskih poštne uslužbencev, nikdar pa ne po zahtevah kate-r koli osebe, frakcije, družbe ali društva, pa magari da se na glavo postavijo! Capito?!

Toda deputacija je mislila s svojim protestom resno. Za to pričajo že imena te famozne delegacije. Da ne bi kdo mislil, da je ta članek za 1. april, moramo javnosti predstaviti člane te deputacije. Ti so gg.: Anton Vesenjaj, šef poštnega oddelka pri pošt. ravnateljstvu, Joško Peršič, tajnik I. kat. pri pošt. ravnat. (oba jurista), Anton Wolf, tajnik pošt. ravnat. v pok., in Ivan Zupanec, tajnik pošt. ravnat. (oba maturanta), dalje neki Masle, uradnik pri pošt. ravnat., in končno Martin Gruden, zvaniknik pri pošti Ljubljana I z nekaterimi svojimi zvestimi prodami, ki nam jih pa res ni treba navajati po imenih. G. Peršič je človek, o katerem sodimo, da je zašel v to deputacijo pomotoma. O ostalih pa za enkrat — »Schwamm drüber!«.

Jedro cele te stvari pa je to-le: Razen g. Grudna, ki je predsednik Osr. društva nižjih pošt. uslužbencev, in njegovih neimenovanih izvestih, ni nihče od deputacije član Obl. organizacije. To se pravi torej, da so nepoklicani, nezaželjeni in nelegitimirani stopili v tujo hišo, ne da bi potrkali na njena vrata in dobili dovoljenja za vstop. Vzele so si pravico, urejevati tujo hišo, odnošaje in razmere v tuji rodbini na netakten in žaljiv način. To je toliko, kakor da bi šel nekdo v tujo hišo, ozmerjal gospodarja in se zavalil na njegovo posteljo, nazadnje pa pljunil in odšel protestirat zoper trde blazine v tuji hiši h kaki oblasti, ki je blazine v tej hiši tudi nič ne brigajo. Ali to je toliko, kakor da bi se vmešavalo društvo krakovskih pipčarjev v delovanje naše oblastne organizacije. Ali pa, če hočete, to je toliko, kakor če bi šla naša Oblastna organizacija protestirat h g. direktorju ali h g. škofu proti izvolitvi g. Vesenjajaka za predsednika društva poštne juristov ali pa g. Wolfa za predsednika društva ljubljanskih poštne maturantov. Skratka, ti gospodje so pogazili pravila bontona in netaktno posegli v stvari, ki se jih pod milim Bogom nič ne tičejo. Zanje je naša Obl. organizacija tuja hiša. Člani te hiše in družine imamo svoje lastninske pravice, ki si jih ne pustimo od nikogar kratiti, najmanj pa od nepoklicanih ljudi! Imamo svoje dolžnosti in opravke, svoja medsebojna razmerja, ki jih bomo sami uredili in rešili brez tujega vmešavanja. Tudi ko bi kedaj v tej svoji hiši zakrivali dejanja, ki bi bila v konfliktu z javnim redom in zakoni, so tu drugi kompetentni, da izvrše intervencijo, omenjeni gospodje od deputacije pa gotovo in v mobenem slučaju nimajo te legitimacije. Nihče ne more nikogar prisiliti, da spoštuje v svoji duši sosedovo hišo in ime; vsakdo pa ima pravico zahtevati, da tuji ljudje ne šarijo po njegovih hišah in da ne motijo njegovega posestnega stanja. To ve vsak kmet in ni treba ne jusa, ne mature in ne prometnega izpita, da pozna

PETETEFILM.

Od te zadnje devetčlanske deputacije pri gosp. direktorju sem pa res že čisto preplašen. Bojim se, da trpim na »Verfolgungswahn«. Srečam na direktorskem hodniku postrežčka. Zaboga, ali ni bil morda v deputaciji »Društva postrežčkov« zaradi mojega pobiranja pooblastil? Tudi šentjakovski mežnar me je zadnjič nekaj postrani pogledal. Sosed je direktorju, kaj če je bil tudi on v deputaciji?

Milost, gospodje!

Joja.

človek osnovne pravice in dolžnosti, ki jih mora imeti človeška družba med seboj. Zato z indignacijo odklanjamo tuje vmešavanje v naše zadeve in zato, nečlani, roke proč od naše organizacije!

Gosp. Gruden in njegovi neimenovani so sicer trenutno vsaj formalno še člani Obl. organizacije. Dejansko in morabno pa so se s tem činom sami izključili iz nje, kakor se izključi in primerno kvalificira vsakdo, kdor izda svojo četo in ji pade s pomočjo nasprotnikov v hrbet. To nas sicer ni nič presenetljivo, ker smo za to že precej dolgo vedeli, ker poznamo te ljudi in ker se to ni zgodilo prvič. Vendar pa upamo, da se g. Gruden in njegovi tega zavedajo in da bodo sami izvajali posledice, še preden pade obsodba na pristojnem mestu. — G. Gruden je imel kot član OPO ravno tako pravico, poslužiti se čl. 11 organizacijskih pravil, kakor tov. Jakše in Čampa. Če se je ni hotel poslužiti bodisi iz nevednosti ali komoditete, bodisi iz bojazni, da ne uživa pri članih OPO potrebnega zaupanja, mu tega nismo mi krivi. Nikakor pa ga to še ne upravičuje, da apelira na pomoč in intervencijo pri nepriстойni oblasti in pri nasprotnikih naše organizacije, da ga ti podpirajo v njegovi znani ambiciji. V današnji dobi mora imeti organizator tudi malo idej. Kdor pa teh nima, ga tudi tuje in slučajne moči ne bodo obdržale na papirnatem tronu.

Glavno je pa to: za člane Obl. organizacije je prva instanca odbor, druga razsodišče, tretja glavna skupščina. Zahtevali naj bi bili odborovo sejo OPO in tam razčistili vprašanja in stvari, ki jim niso v organizaciji pogodu. Ubrali pa so drugo pot, ki je brezdvomno zelo komodna ali pa je tudi častna, to prepuščamo sodbi članstva. Končno bi še prijateljsko priporočali tovarišem nižjim uslužbencem, da tudi oni sami in v svojem lastnem interesu obračunajo z dvoživkami v svojih vrstah. Če tega ne store pravočasno, jim bo nemara kdaj žal.

Morda bi utegnili koga zanimati, kakšen uspeh je imela ta deputacija. Posamezni gospodje so se baje postavili v nekako pozo zaščitnikov pravice in pravilnosti. Zloraba službene oblasti, izsiljevanje podpisov, ka-li? Zakaj niso ti varuhi službenih podpisov napravili ex offio referat (= ovadbo) na direktorju? Kaj je pri tem treba zraven upokojencev, referentov za službeno obleko in za brzojavni pravilnik ter raznašalcev direktorskih spisov in kurjačev peči? To nam ne gre dobro skupaj.

Radovedni smo resnično, kaj bo zdaj. Zato si usojamo staviti na gospode deputacionarje (ali kako bi se reklo?) samo ponižno in skromno vprašanje: »No, in kaj sedaj?«

Najsrčnejša želja in cilj vsakega poštne nameščence mora biti „Poštni dom“

VABILO

na

IX. redno letno glavno skupščino

Oblastne organizacije poštних, telegrafskih in telefonskih uslužbencev v Ljubljani,

ki bo

na belo nedeljo, dne 15. aprila 1928 ob 14. uri v dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

DNEVNI RED:

1. Verifikacija pooblastil.
2. Čitanje zapisnika lanske glavne skupščine.
3. Poročilo predsednika.
4. Poročilo tajnika.
5. Poročilo blagajnika.
6. Poročilo nadzorne komisije in sklepanje o absolutoriju.
7. Izpremema pravil.
8. Določitev članarine za poslovno leto 1928/29.
9. Volitve predsedstva, odbora in nadzorne komisije.
10. Predlogi in vprašanja.

Pooblastila bo sprejemal na dan glavne skupščine v zborovalni dvorani od pol 14. do pol 15. ure verifikacijski odsek. Po pol 15. uri se pooblastila ne bodo več sprejemala. Samostojni predlogi se morajo vložiti pismeno najmanj 8 dni prej.

Odbor OPO.

Za kaj in s kakšnim orožjem se borimo mi in s kakšnim naši nasprotniki.

Da razgalimo nelepi boj naših nasprotnikov proti močni skupni organizaciji, objavljamo vse dokumente, to je okrožnice, ki se jih je poslužila ena in druga skupina, da pridobi čim več somišljenikov. Vodstvo Oblastne organizacije mi nikdar skrivalo svojega cilja in namena. Zato je izdelalo že za lansko glavno skupščino nova enotna pravila, ki so bila soglasno sprejeta, torej tudi z glasovi vseh voditeljev nižjih uslužbencev v Sloveniji. Tista pravila so bila osnova za nadaljni korak, katerega je predsednik OPO že na lanski skupščini s soglasnim odobravanjem vseh zborovalcev napovedal: ne samo formalna, ampak tudi resnična združitev ptt. nameščencev v eno samo strokovno organizacijo — v Oblastno organizacijo.

Da bo vse članstvo natančno poučeno, za kaj gre, smo objavili v številkah 2, 3, 4, 5 in 6 letošnjega »Poštnega glasnika« obširna izvajanja in utemeljevanja po nujni in neodložljivi potrebi enotne organizacije. Po teh izvajanjih so pa na enkrat vstali voditelji nižjih uslužbencev. Isti ljudje, ki so pred enim letom vzklikali »hosana«, vpijejo danes »križaj ga«.

Ker je današnje vodstvo odločeno, iti za edino pravilno idejo v boj do končne zmage, je šlo v ta boj za idejo z orožjem, ki pristoja resni organizaciji in s pravico, ki jo dajejo pravila te organizacije. Obrnila se je na svoje podeželsko članstvo z okrožnico za pooblastila. Na to našo pravilno in upravičeno akcijo so odgovorili naši nasprotniki najprej z združitvijo z našimi starimi nasprotniki v ovadbi pri šefu uprave, nato pa z okrožnicami na nižje uslužbence.

S kakšnim orožjem se bore nasprotniki močne organizacije in s kakšnim OPO, naj ilustrirajo sledeči dokumenti:

1. Okrožnica društva nižj. uslužbencev:

Tajno in strogo zaupno!

P. N. TOVARIŠ!

Nasprotniki naše organizacije delujejo za našim hrbtom z različnimi nedopustnimi mahinacijami, skušajoč preslepiti naše članstvo in ga pridobiti, da bi glasovalo, oziroma dalo pooblastilo uradnikom, kateri bi dne 15. aprila t. l. na občnem zboru oblastne poštne organizacije z nepravil-

čno pridobljenimi pooblastili naše društvo zbrisali s površja.

Namen in način naših nasprotnikov kaže dovolj jasno in očitno, da jim gre le za to, da uničijo našo samostojnost in odvzamejo pravico do samostojnih intervencij ter s tem onemogočijo našo borbo za izboljšanje službenih in gmotnih razmer. — Skušnje so dovolj jasno pokazale, da so nam ravno tisti uradniki, ki sedaj kričijo po enotnosti, bili vedno in ob vsaki priliki nasprotni in se vsakega našega neuspeha veselili, kadar je šlo za kakšno našo zadevo, okoli izboljšanja naših interesov, so vedno našli načine in odklonili svojo pomoč.

Ni jim bilo tega dosti, šli so še dalje s svojimi intrigami in pri predsedniku poštnega saveza izposlovali, da se je baje izrazil, da on naše organizacije ne pozna. Takšno nedopustno postopanje tistih, s katerimi smo na zunanjo enotno organizirani, je vse graje vredno temveč, ker nas predsednik g. Jovanovič dobro pozna in zna za našo organizacijo in nam je lansko leto poslal brzojavno čestitko za občni zbor.

Iz vsega tega je razvidno, da delajo na uničenje našega društva zgolj iz tega namena, da nas pritisnejo še nižje k tlom in odvzamejo še to težko priboreno premoženje.

Tovariši, pazite, da Vas naši nasprotniki ne preslepijo in ne podpisujete nikakršnih pooblastil, če jih prejmete od uradniške organizacije.

Za nas bodo veljavna le naša pooblastila, ki bodo žigosana z društvenim žigom.

Pooblastilo nam ne sme manjkati od nobenega. Zato vsi na delo do končne zmage.

Tovariški pozdrav!

2. Okrožnica celjske kraj. skupine nižj. usl.:
Zaupno, strogo tajno!

DRAGI TOVARIŠ!

Posiljamo Ti naše pooblastilo, podpiši pa samo svoje ime in priimek ter čin. — Nadaljno bomo izdelali potem sami. —

Prilagamo Ti tudi preklic, naj ga vsak izpolni, kateri je mogoče na zahtevo predstojnika že njemu oddal svoj podpis, oziroma pooblastilo.

Oboje naj vsak s povratno pošto pošlje v priloženi kuverti nazaj. Osrednje društvo nižjih poštних uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani.

3. Okrožnica ptujske kraj. skupine nižj. usl.:
Št. 27/28.

CENJENI TOVARIŠI!

Ker pošilja oblastna organizacija uradnim predstojnikom pozive nižjim uslužbencem za

skupno organizacijo, obveščamo tovariše, da pod nobenim pogojem ne pristopimo k uradniški organizaciji. Uradniki bi potem lahko z nami delali, kar bi sami hoteli, ker bi potem mi ne imeli nobenih pravic nastopati za naše težnje. Bili smo že itak takoj po prevratu skupno organizirani, pa imamo žalibog zelo slabe izkušnje.

Smo pa tako sedaj včlanjeni v oblastni organizaciji, ampak popolnoma pod njihovo komando pa nikakor ne gremo.

Tovariški pozdrav!

Ptuj, 18. marca 1928.

4. Pooblastilo Osr. dr. nižj. pb. usl. v Lj.:

Osrednje društvo nižjih poštних in brzojavnih uslužbencev v Ljubljani.

POOBLASTILO!

Podpisani pooblašcam
p. t. t. v, da me na podlagi čl. pravil O. P. O. zastopa na občnem zboru dne 15. aprila t. l.
V dne

Podpis:

čin:

5. Preklic (proti našim pooblastilom):

PREKLIC!

Z mojim tukajšnjim podpisom prekličem pooblastilo, katerega sem podpisal dne 1928 gosp. predstojniku (ici) za občni zbor O. P. O. dne 15. t. l. v Ljubljani za neveljavnega.

Kraj dne 1928.

Podpis!

6. Okrožnica OPO na članstvo:

DRAGI TOVARIŠ-(ICA)!

Dne 15. aprila t. l. bo glavna skupščina Oblastne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani. Od tega občnega zbora je odvisno, ali postavimo enotno in močno organizacijo in ali ostane sedanje vodstvo naše organizacije. Gotovo ste proučili serijo člankov: »Zakaj je potrebna enotna organizacija« v januarjskih in februarjskih številkah letošnjega »Poštnega Glasnika«. Tam je jasno in natančno razloženo stališče OPO. Proti temu predlogu pa so nastopili voditelji nižjih uslužbencev v Mariboru in Ljubljani, ki hočejo rajši dosedanjo razcepljenost, samo da se obdrže na svojih mestih.

Naša dolžnost, dolžnost vsakega pravega člana pa je, da pripomore s svojim glasom zmagi edino pravilne ideje naše organizacije. Ker se nismo mogli sporazumeti, bo potrebno na glavni skupščini bojno glasovanje. Zato mora priti na letošnji občni zbor čim največ naših članov osebno. Kdor pa ne more priti, tistega dolžnost je, da s pismenim pooblastilom opolnomoči voditelje naše organizacije, da ga zastopajo na skupščini.

Zato Vas prosimo, da poberete na priložena pooblastila vse uslužbence tamkajšnje pošte, tudi zvančarje, služitelje in dnevničarje. Na vsako pooblastilo napišite ime in priimek člana, spodaj pa naj se vsak pooblastitelj lastnoročno podpiše. Na določeno mesto pritisnite žig pošte in podpis upravnika pošte, da potrjuje pristnost podpisa. Ostale pripombe, zlasti ime pooblaščenca, izpolni organizacija. Pogodbeni poštarji naj dajo pooblastilo samo za sebe, ker njihovi sli niso člani organizacije.

Pozivamo Vas, da smatrate to okrožnico za zaupno ter da pošljete v treh dneh podpisana pooblastila Oblastni organizaciji ptt. uslužbencev v Ljubljani.

S tovariškim pozdravom!

7. Pooblastilo OPO:

POOBLASTILO.

Podpisani pooblašcam s tem tov., da me na redni letni glavni skupščini Oblastne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani dne 15. aprila 1928 polnomočno zastopa.

Izjavljam, da nisem dal pred tem pooblastilom v ta namen nobenega drugega pooblastila in da je to pooblastilo nepreklicno.

V dne 1928.

Lastnoročni podpis in zvanje:

Za pravi podpis jamči:

Podpis overovatelja:

To je za enkrat vse. Kdor še zdaj ne uvidi, kje je pravica in pravilnost, ta ne ve, kaj je organizacija in takega vidimo rajši za vedno med našimi nasprotniki, kakor pa v naših vrstah. V prvi okrožnici nižjih uslužbencev so nagromadene gorostasnosti, ka-

tere bodo morali g. voditelji nižjih uslužbencev še dokazati.

Tovariši, tovarišice! Uradniki, zvaničniki, služitelji! Pojdimo z vso odločnostjo v boj za sijajno zmago naše zmagovite ideje!

Mi in uradništvo!

(Malo odgovora.)

Prav za prav je prenikotno in sramotno odgovarjati na članek pod zgornjim naslovom v Poštnem glasniku od 21. marca. Da se ne bo zopet vse namenoma krivo tolmačilo, poudarjam, da ne zato nizkotno, ker so napisali oni članek nižji uslužbenci in ker je naperjen proti uradnikom, ampak zato, ker je tisti članek tako nizkoten, ker je navaden pamflet. Da vzlic temu odgovarjam, je ozir na tiste dobromisleče nižje uslužbence, ki bi jih utegnil tisti napad zavesti v zmoto. Po- glejmo malo bližje.

Ako en član ene družbe, organizacije itd. nekaj ukrade, pa reče drugi vsej družbi, da so vsi tatovi; ako eden koga ubije, pa rečem potem vsem njegovim tovarišem ubijalci, je to nesramnost. Podobno dela člankar v svojem članku, ko dolži vse uradništvo brez izjeme nekvalificiranega vedenja. In to je nesramnost. Zdi se mi, da hoče člankar ali izzvati boj, sovraštvo med uradniško in ne-uradniško skupino, ker pričakuje od tega lastne koristi, ali pa hoče postati Mesija družabnega reda, kakršnen do danes še ni v veljavi in nikdar ne bo, ker je protinaraven. Kajti eden mora pisati, drugi narekovati, eden brisati, drugi pometati. To zahteva tok časa, ki ne pozna šušmarenja poedinca, ampak delo celote. Prepričan pa sem jaz in 99 odstotkov izzivanega uradništva in vsaj polovica nižjih uslužbencev, da napad ni upravičen. Zakaj vsaj isto število uslužbencev še ni imelo nobenega konflikta z uradniki, ampak nasprotno — demokratično razumevanje v službi. Kajti 99% uradništva se zaveda, kaj sme in kaj mora zahtevati, ne da se kdo čuti ponižanega. Še več — **99% uradnikov premalo zahteva!** To bodo pritrdili vsi trezni starejši uslužbenci, ki vedo, kako se je vršila služba nekda, kako se mora vršiti, in ki vedo, kaj je red. Ravno kar se tiče točnosti in reda, mnogi nižji uslužbenci, zlasti mlajši, niso vedno na mestu. To vidijo tudi starejši uslužbenci. Včasih so opozorili koga, pa so dobili tak odgovor, da so drugič rajši molčali. Če v takih slučajih uradnik posreduje, pa vidimo iz članka, kaj se mu bo očitalo. Tukaj je osnovno delo strokovne organizacije, da vzgoji kolektivnost in strokovno zavednost v službi. Tega pa hvaljeno društvo niti poskušalo ni, ampak po članku sodeč — podpihovalo nasprotno.

Ne vem, kaj misli člankar, ko pravi, da naj uradništvo ne meče polen nižjim usluž-

bencem za boljšo existenco. Menda ne misli III. kategorije? Tukaj je hvaljeno društvo največ grešilo. Ali niso vrata odprta? Ali ne polagajo po vojni došli zvaničniki izpitov in prehajajo v III. uradniško kategorijo? Tudi uslužbenci pri železnici in financii niso prišli vsi v III. kat., toda njihove organizacije so pripravile tečajne in tako kovalje kapital, dokler je bilo mogoče. Kaj pa je storilo hvaljeno društvo nižjih poštinih uslužbencev? Mislim, da nič ali pa zelo nerodno, ker uspehov v tem pogledu ni. Tukaj bi bil dvojni uspeh: gnotni za posameznike, strokovni in vzgojni pa za skupnost. Seveda brez denarnih in umskih žrtev ni uspehov. Za to pa ni imelo društvo ne volje ne smisla.

Čudim se, da se delajo vse mogoče težave ravno sedanjemu vodstvu oblastne poštne organizacije, ki hoče našo organizacijo na znotraj in na zunaj urediti po edino pravih in preizkušeni načelih sedanjega časa. Vse to pa člani, ki so imeli največ koristi od sedanjega vodstva, pa če stokrat pravijo, da nobene. To vodstvo je izposlovalo napredovanje nižjih uslužbencev leta 1926, ko niso napredovali skoraj nobeni uradniki — člani iste organizacije. Zasluga sedanjega vodstva in vodstva zagrebške OPO je, da se je Savez brezprimerno eksponiral za omiljenje člena 306 fin. zakona, da uslužbenci niso bili odpušteni in da ni poštna stroka sploh ostala brez kadra nižjih uslužbencev. Nema- la zasluga sedanjega vodstva je, da je ministarstvo dovolilo preko 300.000 Din virmana, s katerim je zopet lahko napredovalo preko 100 nižjih uslužbencev.

Za vse to ne zahteva organizacija nobenega priznanja in hvaležnosti. Pričakovala pa je vsaj to, da bodo člani te organizacije spoznali, da le v dovršeni vzgoji poedinca in v skupnosti ter pod enim vodstvom je moč in borba mogoča. To pa člankar v imenu ne vem kolikega števila nižjih uslužbencev odklanja.

V glavnem sem odgovoril na pamflet, uradništvu pa je delo tem lažje, ker po delih se bližnji spozna. Navedel sem tudi, kaj je storila OPO, sedanje vodstvo, od l. 1925 do 1928 za nižje uslužbence. Ker pa člankar vsakršne zasluge obl. organizacije za nižje uslužbence taji, ga vprašam: Kaj pa je storilo društvo nižjih uslužbencev za svoje članstvo? Seveda, kdor verjame, da gredo vse te zasluge na račun tega društva, mu nimam drugega reči, nego: kdor veruje, bo zveličan.

Zahvala.

Zahvaljujeva se vsem svojim prijateljem, zvestim sodelavcem, zaupnikom, tovarišem in tovarišicam, ki so se tako lepo, točno in disciplinirano odzvali najini okrožnici in poslali pooblastila za glavno skupščino OPO. Zahvaljujeva se vsem zbiralcem in podpisnikom za izkazano zaupanje in pomoč v težkem boju za našo idejo stanovske skupnosti in solidarnosti. Tiste, ki se najini okrožnici še niso odzvali, pa prosiva, da to čimpreje store. Zmaga naši ideji je sicer zagotovljena, vendar naj ne bo nobenega poštenega našega tovariša in tovarišice, ki bi s svojim pooblastilom ne manifestiral svoje solidarnosti in tako moralno pripomogel k čim lepši zmagi. Kdor bi pooblastila pomotoma ne prejel, naj ga takoj reklamira z dopisnico. Da pa bomo čim lepše manifestirali za zmago svoje

ideje, je potrebno, da prihiti iz vseh krajev Slovenije čim večje število tovarišev in tovarišic 15. aprila t. l. osebno v Ljubljano na našo skupščino. Nasprotnike skupne organizacije, ki se istotako z vnemo pripravljajo za borbo, moramo prekiniti tudi z osebno udeležbo na skupščini. Apelirava zlasti na ljubljanske zaupnike, tovariše in tovarišice, da ne ostane 15. aprila nihče doma. Dokazimo na tej skupščini svojo disciplino, resnost in zavednost s svojo osebno navzočnostjo. Tako bomo najlepše odgovorili na vse intrige naših nasprotnikov.

Še prav posebno pa čutiva dolžnost, izreči zahvalo in priznanje tistim številnim zavednim in uvidevnim tovarišem nižjim uslužbencem, ki niso nasedli demagogiji nekaterih ljudi, marveč so se pridružili onim tovari-

Po sklepu seje ožjega odbora od 23. marca t. l. in na osnovi čl. 17 pravil sklicujemo

IZREDNI OBČNI ZBOR

ki se bo vršil

v nedeljo dne 15. aprila t. l. ob 19. uri v hotelu »Štrukelj« v Ljubljani.

Dnevni red: Razpust društva.

Krajevne skupine pozivamo, da določijo in pravočasno sporoče imena svojih delegatov.

V Ljubljani, dne 24. marca 1928.

Za odbor

»Društva poštinih, telegrafskih in telefonskih uradnikov v Ljubljani«:

J. Ferluga, s. r. tajnik.

Joško Čampa, s. r. predsednik.

Šem in tovarišicam, ki so uvideli in spoznali težko borbo in dobo, ki čaka naš stan.

Vse lepo in tovariško pozdravljava s klicem: zvestoba za zvestobo!

V Ljubljani, dne 30. marca 1928.

Joško Jakše. Joško Čampa.

Organizacijsko gibanje.

SLUŽBENE OBJAVE DRUŠTVA PTT. URADNIKOV.

Zaradi priprav za glavno skupščino OPO in pa daljše bolezenske odsotnosti predsednika so zaprosene intervencije in odgovori na dopise z ostali in se zakesnili. Prosimo prizadete, da upoštevajo razmere in naj nekoliko potrpe. Bomo pri prvi priliki ustregli vsem.

Krajevne skupine bodo imele svoje občne zbere po glavni skupščini OPO, to je v maju in juniju t. l. Natančnejša navodila slede. Prosimo pa blagajnike krajevnih skupin, da do 10. aprila t. l. t. j. še pred skupščino OPO, izterjajo in uredijo vse članske zaostanke. Predsedniki so odgovorni, da do tega časa ne bo nobenih zaostankov na članarini. Nekateri blagajniki ne skrbe, da dobe člani in zaupniki pravočasno položnice. Ta nedostatek je treba takoj odpraviti. Člani, ki ne dobe od svojih krajevnih skupin položnice, naj to prijavijo centrali.

Na glavno skupščino OPO dne 15. aprila t. l. naj spravijo krajevne skupine čim več članov iz svojega področja. Udeležbo je treba s pomočjo zaupnikov takoj sistematično organizirati. Do 10. aprila naj krajevne skupine prijavijo po možnosti imena ali pa vsaj približno število udeležencev iz njihovega območja. Eventuelna natančnejša navodila slede pismeno.

»Poštni Glasnik« smo ustavili s 1. aprilom t. l. vsem onim članom, ki za tri mesece niso poravnali članarine. Tako bomo postopali tudi v bodoče. Zato plačujte točno članarino.

OBVESTILA GOSPODARSKE ZADRUGE POŠTNIH NAMEŠČENCEV

r. z. z. o. l. v Ljubljani.

1. Velikonočna gnjat.

Da omogočimo kakor vsako leto tudi letos članstvu čim boljše in cenejše nabavo velikonočne gnjati in ostalih mesnih izdelkov, smo sklenili pogodbo z g. Francem Novljanom, mesarjem na stojnici na Vodnikom trgu, in g. Francem Slamičem, mesarjem na Gosposvetški cesti št. 6. Ti tvrdki sta se obvezali dobaviti našim članom le garantirano prvovrstne mesne izdelke pod sledečimi pogoji:

1.) Vsak član se mora ob nakupu izkazati z nakazilom Zadruga. Nakazila dobe člani v pisarni zadruga ob vsakokratnih uradnih urah ali pri naših zaupnikih pri poštah. Za pošto Ljubljana 1 izdajajo nakazila: g. Lilek Ciril in g. Gruđen Martin, za pošto Ljubljana 2 g. Martinšek Franjo, za direkcijo pa g. Čeh Karel.

2.) Nakazila izročijo člani po nakupu tvrdki namesto gotovine.

3.) Nabavljeno blago plačajo člani zadrugi ali takoj po položnici, ki jo dobe pri zaupnikih, ali pa v večmesečnih zaporednih obrokih. Mesarjem pa naj ne plačujejo, ker bo z njimi obračunala zadruga sama.

Opozarjamo člane, da sta se obe tvrdki obvezali dovoliti članom, ki se izkažejo z nakazilom

Zadruga, pri vseh mesnih izdelkih po 1 Din pri kg popusta od dnevne cene. Vse ostale informacije (glede cen i. dr.) dobe člani pri omenjenih zaupnikih ali pa v pisarni zadruga.

2. Dopolnilo k seznamu tvrdk.

Na željo več naših članov smo sklenili na novo pogodbo s:

1.) Tiskovno zadrugo, d. z. o. z. v Ljubljani, Prešernova ulica. Knjižarna dobavlja članom vsakovrstne knjige pod običajnimi pogoji. Na to tvrdko posebno opozarjamo člane, ki imajo šoloobvezne otroke, ker bo Tiskovna zadruga dobavljala članom tudi šolske knjige.

2.) Textilbazar, d. z. o. z. v Ljubljani, Krekov trg. Tvrdka dobavlja članom vsakovrstno manufakturno in drugo blago kulantno in solidno.

3. Dobava premoga.

Ponovno opozarjamo člane, da naročajo premog pravočasno, t. j. vsaj 14 dni prej preden jim poide stara zaloga, ker traja kriza glede dostave premoga od strani Trboveljske premogokopne družbe v nezmanjšani meri dalje.

Drva pa imamo v zalogi. So prvovrstna, suha in jih moremo članom le priporočati.

4. Posojila.

Zadnji čas se obračajo podeželski uslužbenci na našo zadrugo s prošnjami za posojila. V informacijo vsem interesentom sporočamo, da sme zadruga dovoljevati posojila samo svojim članom. Član postane vsak aktivni ali upokojeni poštni uslužbenec, ki je član kake poštne strokovne organizacije in ki podpiše pristopno izjavo ter plača vsaj en delež à 100 Din. Posojila daje zadruga samo proti podpisu zadolžnice, ki jo mora podpisati dolжник sam in po potrebi eden ali več porokov. Podpise mora overoviti ali sodniti ali pa predstojnik pošte, kjer je dolжник v službi. Overovljenje je brezplačno, ker je zadruga oproščena kolkovine.

To in ono.

Na pogreb pokojnega ministra Kocića sta se v imenu direkcije odpeljala direktor g. Gregorič in šef občega odseka g. dr. Kurbus.

Zopet številna napredovanja. Malo pred smrtjo je pokojni minister izposloval ukaze o napredovanju circa 50 uradnikov iz 3. skupine v 2. skupino. Kakor smo v našem listu že pred tedni napovedali, so dobili 2. skupino vsi, ki so imeli 1. avgusta lanskega leta že 9. stopnjo (24 službenih let). Razen teh pa je napredovalo še okrog 15 mlajših moških uradnikov. Imena prinesemo v prihodnji številki.

Deerarizacija ukinjena. Na pritožbo dveh pošt, ki bi imele postati pogodbenice, je ministarstvo odredilo, da se onih 45 pošt, ki nimajo 20.000 enot, za enkrat ne prevedejo v pogodbenice pošte.

Vsak podeželski poštar in poštarica naj že sedaj prvega dne na stran par desetakov, da pojde na belo nedeljo v Ljubljano na glavno skupščino naše organizacije. Tudi kogar bi stalo to potovanje 100 dinarjev, ni to prevelika vsota, da enkrat na leto manifestiramo svojo stanovsko zavezo. Ljubljanske tovarišice in tovariši pa morajo brezpogojno vsi priti, ki so službe prosti. Več v razglasu.

Zaradi aktualnih člankov v današnji številki je moralo izpasti poročilo o obč. zboru »Dobrote«. Opozarjamo naročnike, da pazno prečitajo današnje članke.

Listnica uredništva. G. M. B. v M. Vašega dopisa žal ne moremo objaviti, ker je preveč oseben. Napadeni bi tožil vas in urednika.

Dvojna mera. V Londonu se je pripetil pred božičem lanskega leta naslednji dogodek: Šestdeset let staremu pismonoši, ki je 36 let vestno in pošteno opravljal svojo službo, so dokazali, da si je znesek 10 angleških šilingov, torej približno 128 dinarjev, po nepošteni poti pridržal. Bil je obsojen, odslovljen in je prišel ob plačo in pravico do pokojnine, ki bi bila znašala tedensko 2 funta 15 angleških šilingov ali v naši valuti 274 dinarjev. Starec je romal v zapore, žena mu je umrla od žalosti. — Zdi pa se je oglasil Bernard Shaw, duhovit pisatelj in navdušen socialist v angleškem časniku »Evening Standard« in se potegnil za starega pismonoša: »Zasebna lastnina je sveta, in prav je tako. Ali vendar se je pismonoševa starostna zavarovalnina zaplenila. Če je to prav in pravično, kaj se bo pa zgodilo z ravnatelji, ki svoje delničarje sleparijo, kaj s koruptivnimi finančnimi uslužbenci, kaj z nešteti davkoplačevalci, ki svoje dohodke zatajujejo?« — Bernard Shaw ni dobil na to vprašanje nobenega odgovora. V naši kraljevini bi ga seveda tudi ne dobil; saj se tudi pri nas tatitči obešajo, tatovi pa izpuščajo brez kazni in globe.

Osebne vesti.

Postavljeni: Amalija Černoga za pogodbn. pošt. pri novo otvoreni pog. pošti Zdole in dnev. po št. 306 fin. zak. Jože Zakrajšek v Novi vasi pri Rakeku za služitelja istotam.

Napredovali: za telefonistke 3. skupine III. kategorije Pavla Anžič v Trebnjem, Marija Drobnič v Gornji Lendavi, Erna Korenini v Metliki, Pavla Štok v Ptuj, Nada Tomažič na Ljubljani 3, Boleslava Horvat v Slatini Radenci, Anica Krašovic v Poljčanah in Zofija Majer na Mariboru 1; za konduktarje 3. skupine III. kateg. Anton Korenc na

Jesenicah na Gor., Josip Pavlin na Pragerskem in Anton Tušek v Podčetrtku, vsi pripravnik 4. skupine III. kategorije.

Premošeni: pb. ur. II/3 Mihaela Tavčar z Ljubljane 3 na Ljubljano 1; pb. ur. II/4 Marija Rabič iz Celja v Konjice; pb. ur. II/5 Stanislav Ribarič iz Skoplja 1 in Danica Gostinčar z Beograda 1, oba na Maribor 1; zvan. 2. skup. Henrik Wimmer od XXXI. t. t. t. t. sekc. Ljubljana v Šk. Loko; zvan. 3. skup. Anton Ferlinc z Maribora 2 na Maribor 1; služ. 1. skup. Franc Podgoršek od XXXI. t. t. t. t. sekc. k III. t. t. t. t. sek. Ljubljana; služ. 2. sk. Tomaž Ravnikar od III. t. t. t. t. sek. k XXXI. t. t. t. t. sekc. Ljubljana J. Kušnik z ravnateljstva k XXXI. t. t. t. t. sek. Ljubljana ter dnevničarka Hilda Benedek iz Šoštanja v Slovenjgradec.

Umrli: pb. ur. II/2 Ivo Florjančič v Celju (7. marca 1928).

Prestanek službe: pb. ur. II/5 Edita Deželak, roj. Šimenc, na Ljubljani 1, je podala ostavko na državno službo. Služ. 2. skup. Tomažu Pavliju v Zidanem mostu je prestala služba, ker jo je samostalno zapustil.

Reducirani: Z redukcijo je prestala služba dnevničarjem: Alojzij Lipnik v Rogaški Slatini, Jože Vilfan na Ljubljani 1, Franc More v Borovnici, Ivan Župec na Studencu pri Ljubljani, Andrej Šuštar v Lukovici, Martin Baligač v Murski Soboti, Helena Ljubič v Borovnici, Franc Eisenzopf v Kočevju, Ivan Hribernik v Velenju, Angela Pleničar v Štorah, Ivan Miklavčič v Škofji Loki, Jakob Dovečar v Sv. Tomažu pri Ormožu, Josip Kramberger v Sv. Lenartu v Slov. gor., Josip Vamberger v Sv. Juriju na Ščavnici, Franc Plevčak v Rogaški Slatini, Josip Pelc v Ribnici na Dolenjskem, Marija Budič v Vidmu pri Krškem, Ana Mlakar v Radovljici, Anton Vodenov v Račedah pri Zidanem mostu, Anton Pesek v Račjem, Ivan Pepelnik v Ptujski gori, Marija Potisk v Poljčanah, Ivana Šolar v Podnartu, Marija Mihelčič v Planini pri Rakeku, Josip Polajenko v Ormožu, Fran Magdič v Križevcih pri Ljutomeru, Josip Dobrin v Križah na Gor., Vinko Eržen v Kranju, Alojzij Stebih v Juršincih, Rudolf Rauter v Gornji Radgoni, Jože Smolej na Javorniku, Viktor Mramor v Cerknici, Marija Fležar v Dev. Mar. v Polju, Gr. Ocvirk pri XXXI. t. t. t. t. sek. Ljubljana, Rudolf Žižek na Mariboru 2, Josip Kadnik v Konjicah, Alojzij Ložak v Rogatcu, Vekoslav Weiss na Mariboru 1, Dragica Mandelc in Marija Daris, roj. Bažec, na Mariboru 1; Ignac Nadrah in Ignac Javoršek na Ljubljani 2, Marija Kokol, Emilija Gross in Ana Bučar na ravnateljstvu, Josip Janez v Hočah, Marija Verbič, Franc Boh, Vinko Žitnik in Ana Urbanc roj. Buda na Ljubljani 1.

PAPIROGRAFIJA

družba z o. z.

LJUBLJANA, Gosposvetska 10.

En gros prodaja papirja!

Statna zaloga vseh vrst papirja!

Konkurenčne tovarniške cene.

Barvasti batist in svila
za damsko perilo

A. & E. Skaberne, Ljubljana

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Koncesionirano električno podjetje

Ivan Bogataj

Ljubljana, Kongresni trg 19

(Poleg nunske cerkve.)

Ček. račun št. 12.619 Telefon št. 2003

Električne inštalacije:

Električna razsvetljava, telefonske centrale, hišni telefoni in zvonci.

Trgovina in zaloga:

Inštalacijski material, motorji, telefonski aparati, moderni lestenci in svetiljke.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana

Poljanska cesta 8.

(preje Henrik Korn)

kravec, stavbnik, galanterijski in okrasni klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave. Zdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škatel) za konzerve.

Najboljša mehanična delavnica in trgovina

Justin Gustinčič

Maribor, Zattenbachova 14.

(Nasproti Narodnega doma.)

JOSIP OLUP, Ljubljana

priporoča svoji

trgovini z manufakturnim blagom in moškimi oblekami

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.

Priporoča tudi svojo dobro gostilno „**POD TRANČO**“ v kateri se točijo pristna najboljša štajerska in doljenjska vina.

Trgovina s kožuhovino

Filip Bizjak

krznarstvo

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6

se priporoča poštanim nastavljenecem, katerim daje tudi **na obroke.**

Račun poštne hranilnice št. 13.733.

Dobro in poceni kupite vse manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

FRAN ŠKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16.

Telefon št. 2823.

Pošt. hran. rač. 13747.

Stavbeno in pohištveno mizarstvo.

Zaloga modernega pohištva in ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Ne samo nizke cene,

ampak tudi kvaliteta blaga, ki ga kupite v trgovini pri

J. N. Šoštarič, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi je največja izbira najnovejšega blaga za moške in ženske obleke ter perilo. Izgotovljene obleke in perilo, kravate, robce, nogavice, odeje, posteljno perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi na obroke in se cene ne zvišajo.

Poštne uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti

POHIŠTVO

Prporočam svojo veliko zalogo jedilnic, spalnic, otoman, divanov, mdracev, klubskih garnitur, sobe za gospode, od priprostih do najfinejše izdelave. — Zaročenci imajo posebne ugodnosti. —

ERNEST ZELENKA

Maribor, Ulica 10. oktobra št. 5

Poštne uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti.

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE, KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE

KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU

MARIBOR, GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi moških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča

tvrdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidneje izdelujejo.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 5.

Prporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

Cene zmerne.

Postrežba točna in solidna.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

prporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

NOVA ZALOŽBA

r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kongresni trg 19,

in podružnica Nove založbe, prej

J. GIONTINI

Ljubljana, Mestni trg 17.

prporoča v nakup šolske in pisarniške potrebščine, kakor tudi knjige vseh tu- in inozemskih založb.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić

A. Škedelj, Ljubljana

Stari trg 11a

prporoča po najnižjih cenah:

šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir NA DROBNO! NA DEBELO!

„RADIO“

FRANC BAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG 5

MARTIN PEVEC

modni atelje

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4

se priporoča cenj. poštinih nameščencev za vsakovrstne obleke. V zalogi vsakovrstno pristno angleško blago najboljše kvalitete po nižjih cenah. Postrežba solidna!

Prporočamo Vam najboljše testenine, in te so.

Dobijo se v vsaki trgovini!

Kaj je „Captolin“?

„CAPTOLIN“ je po izjavi angleških in francoskih specialistov svetovno priznано najboljšo sredstvo zoper izpadanje las.

Po kakovosti las uporabljamo suhi ali mastni „CAPTOLIN“, kateri ima poleg sigurnosti učinka še prijeten duh. „CAPTOLIN“ prepreči izpadanje las, ozdravi že bolne korenine in pri daljši uporabi pri plešah zopet začnejo rasti novi lasje. Zato je neobhodno potrebno, da se vsak poslužuje „CAPTOLINA“.

Dobite ga lahko v vseh lekarnah, drogerijah, brivcih in lasničarjih.

Natančnejša pojasnila daje, kakor tudi vsa naročila promptno izvršuje:

Generalno zastopstvo „CAPTOLIN“, Pariz.

Franjo Rožič,

Ljubljana VII, Celovška c. 71

Podzastopstva za Slovenijo se še oddajo!